

روز و تاریخ	تلاوت قرآن	گفتن اذکار	ورزش روزانه	خواندن دعا	مطالعه کتاب	توصیه اخلاقی
شنبه ۱۳۹۶/۷/۱ دوم محرم	صفحه ۲۰ آیات ۱۲۷ تا ۱۳۴ سوره بقره	ذکر صلوات: ۱۶ لا اله الا الله: ۱۶ ذکر استغفار: ۱۶ سلام بر حسین(ع): ۳	۱۵ تا ۲۰ دقیقه پیاده روی و ۵ دقیقه نرمش	دعای عهد	مطالعه مطلب گذاشته شده در زیر همین برنامه.	خواندن سوره واقعه با ترجمه آیه ۱ تا ۴ تا ۵
یکشنبه ۱۳۹۶/۷/۲ سوم محرم	صفحه ۲۱ آیات ۱۳۵ تا ۱۴۱ سوره بقره	ذکر صلوات: ۱۶ لا اله الا الله: ۱۶ ذکر استغفار: ۱۶ سلام بر حسین(ع): ۳	۱۵ تا ۲۰ دقیقه پیاده روی و ۵ دقیقه نرمش	زیارت عاشورا	مطالعه مطلب گذاشته شده در زیر همین برنامه.	محاسبه اعمال در آخر روز و شرکت در مراسم عزاداری
دوشنبه ۱۳۹۶/۷/۳ چهارم محرم	صفحه ۲۲ آیات ۱۴۲ تا ۱۴۵ سوره بقره	ذکر صلوات: ۱۶ لا اله الا الله: ۱۶ ذکر استغفار: ۱۶ سلام بر حسین(ع): ۳	۱۵ تا ۲۰ دقیقه پیاده روی و ۵ دقیقه نرمش	-----	مطالعه مطلب گذاشته شده در زیر همین برنامه.	خواندن دو رکعت نماز شکر و شرکت در نماز جماعت
سه شنبه ۱۳۹۶/۷/۴ پنجم محرم	صفحه ۲۳ آیات ۱۴۶ تا ۱۵۳ سوره بقره	ذکر صلوات: ۱۶ لا اله الا الله: ۱۶ ذکر استغفار: ۱۶ سلام بر حسین(ع): ۳	۱۵ تا ۲۰ دقیقه پیاده روی و ۵ دقیقه نرمش	دعای عهد	مطالعه مطلب گذاشته شده در زیر همین برنامه.	شرکت در مراسم عزاداری
چهارشنبه ۱۳۹۶/۷/۵ ششم محرم	صفحه ۲۴ آیات ۱۵۴ تا ۱۶۳ سوره بقره	ذکر صلوات: ۱۶ لا اله الا الله: ۱۶ ذکر استغفار: ۱۶ سلام بر حسین(ع): ۳	۱۵ تا ۲۰ دقیقه پیاده روی و ۵ دقیقه نرمش	دعای سلامتی امام زمان(عج)	مطالعه مطلب گذاشته شده در زیر همین برنامه.	محاسبه اعمال در آخر روز
پنج شنبه ۱۳۹۶/۷/۶ هفتم محرم	صفحه ۲۵ آیات ۱۶۴ تا ۱۶۹ سوره بقره	ذکر صلوات: ۱۶ لا اله الا الله: ۱۶ ذکر استغفار: ۱۶ سلام بر حسین(ع): ۳	۱۵ تا ۲۰ دقیقه پیاده روی و ۵ دقیقه نرمش	زیارت عاشورا	مطالعه مطلب گذاشته شده در زیر همین برنامه.	شرکت در نماز جماعت
جمعه ۱۳۹۶/۷/۷ هشتم محرم	صفحه ۲۶ آیات ۱۷۰ تا ۱۷۶ سوره بقره	ذکر صلوات: ۱۶ لا اله الا الله: ۱۶ ذکر استغفار: ۱۶ سلام بر حسین(ع): ۳	۱۵ تا ۲۰ دقیقه پیاده روی و ۵ دقیقه نرمش	دعای عهد	مطالعه مطلب گذاشته شده در زیر همین برنامه.	شرکت در عزاداری و مراسم شب تاسوعای حسینی

بِسْمِ رَبِّ الْحَسِينِ

السلام علی الحسین...وعلی علی ابن الحسین...و علی اولاد الحسین...وعلی اصحاب الحسین

با عرض سلام و تسلیت خدمت تمامی مُحَبِّینِ سَیِّدِ و سالار شهیدان اباعبدالله الحسین(ع).

به مناسبت فرارسیدن ایام سوگواری سید و سالار شهیدان برنامه های طرح یاد خدا تغییر مختصری

کرده است ، به همین منظور توضیح مختصر را در رابطه با این تغییرات برای عزیزان

عرض می کنیم:

۱-در قسمت اذکار، ذکر سلام بر امام حسین(ع) اضافه شده است و منظور از این ذکر همان چهار سلامی است که با رنگ قرمز بالای همین مطالب نوشته شده و دوستان ان شاء الله این سلام ها را یکبار در صبح و ظهر و شب می خوانند.

۲-برای مطالعه این هفته، مطالبی که در صفحات بعدی همین برنامه و ویژه این ایام است ،خوانده شود.

۳-یکی از مواردی که در برنامه اضافه شده ، عزاداری امام حسین(ع) است که دوستان خودشان می توانند با تصمیم خودشان هر شبی که می خواهند ، در این مجالس شرکت کنند، ولی حداقل ها رعایت شود.

درضمن این روزها ، روز های مهم و حساسی است . از این جهت که مراسمی که در این ایام برگزار می شود ، فرصتی برای آمزش و قرار گرفتن در صف عشاق حسین (ع) می باشد.

سعی کنید این شب ها را قدر بدانید و استفاده ی کامل را از این ایام عزاداری بنمایید.

دعا کردن در این شب ها فراموشتان نشود...ابتدا برای ظهور یوسف فاطمه ،

حضرت بقیة الله الاعظم(روحی و ارواحنا لمقدمه الفداء) دعا کنید و

سپس برای سلامتی و طول عمر نایب بر حقیقش امام خامنه ای (مد ظله) و

برای همه ی مریضان علی الخصوص سفارش شده ها و

برای تمامی خادمان حضرت مهدی(عج) که در برگزاری این طرح تلاش می کنند، دعا بفرمایید.

چرا امام حسین (ع) با این که می دانست حفظ جان واجب است و نیز می دانست کشته می شود ، دست به قیام زد؟

مردان خدا، برای هدف های عالی انسانی و الهی خود، گاهی چنین مبارزانی دارند، یعنی با اینکه می دانند دشمنان خدا خونشان را می ریزند و سرشان را بالای نیزه می کنند، ولی باز هم برای نجات اسلام و توحید، پیکار و جهاد می نمایند تا عکس العمل قیام آن ها به تدریج مردم را بیدار و مسیر تاریخ را عوض کند. **حسین (ع)** با وضعی که پیش آمده بود و احکام قرآن و موجودیت اسلام را شدیدترین خطرات تهدید می کرد و آینده اسلام تاریک و مبهم، بلکه معلوم بود که عن قریب خورشید نورانی اسلام غروب و دوران شرک و جاهلیت بازگشت خواهد کرد، نمی توانست با در نظر گرفتن احتمال یا قطع به ضرر، دست روی دست بگذارد و در خانه بنشیند و ناظر این مصیبت ها برای عالم اسلام شود. در مقابل چنین خطر و منکری **حسین (ع)**، باید بپاخیزد و دفاع کند و سنگر اسلام را خالی نگذارد، هر چند خودش و عزیزانش را بکشند، و خواهران و دخترانش را اسیر کنند زیرا **حسین (ع)** بقای اسلام و بقای احکام اسلام را از بقای خودش مهمتر می دانست، پس جان خود را فدای اسلام کرد.

منبع: (پرتوی از عظمت امام حسین (ع)، آیه الله لطف الله صافی گلپایگانی به نقل از سایت تبیان)

چرا آخر زیارت عاشورا سجده می کنیم؟

ذکر سجده در زیارت عاشورا برای هیچ یک از خواننده و شنونده واجب نیست و بهتر است مانند سجده معمولی انجام گیرد. ذکر سجده در زیارت عاشورا واجب نیست و می توان در حال نشسته خواند و مهر را به پیشانی گذاشت. اما علت این امر مستحبی همان طور که از معنای ذکر سجده برداشت می شود حمد و ستایش خدا و شکر نعمت های الهی در مورد تمام تقدیراتی است که برای انسان رقم می خورد. به عبارت دیگر انسان وارسته که همواره به وظایف خود عمل می کند همه پیش آمد هایی را که پیش روی او قرار میگیرد (هر چند که ممکن است به ظاهر آزار دهنده باشد) لطف و رحمت الهی می داند که خداوند به واسطه آن زمینه کمال و سعادت او را ایجاد می کند. انسانی که از این آزمایشات الهی سرافراز بیرون آید بایستی به درگاه خدا سجده شکر برده

(اللهم لك الحمد حمد الشاکرین لك علی مصابهم)

و از خدا طلب بهترین نعمت های الهی را که همان شفاعت بهترین دوستان خداوند است نماید

(اللهم ارزقنا شفاعه الحسين يوم الورد و ثبت لی قدم صدق عندك مع الحسين و اصحاب الحسين الذين بذلوا...).

چرا برای امام حسین(ع) این همه عزاداری می شود ولی برای بقیه امام ها کمتر عزاداری می شود. تفاوت بین عشق به امام حسین(ع) و گریه برای او با دیگر امام ها چیست؟

عاشورا و یا ایام دیگری که برای امام حسین(ع) عزاداری می شود، به پیروی از سنتی است که خود ائمه اطهار(ع) به آن مبادرت نموده اند. علت مسأله این نیست که شیعه برای آن حضرت مقام برتری قائل شده باشد، بلکه به جهت اهمیت والای نهضت ابا عبدالله(ع) است که الگویی تاریخی، تمام عیار و همه جانبه برای همه عصرها و نسلها است. به عبارت دیگر قیام خونین حسینی و حوادث پس از آن سرمایه عظیم و گرانبهایی است که با تمام توان باید در پاسداشت و بزرگداشت آن کوشید. هر اندازه نام و یاد حسین(ع) و خاطره های عاشورا بیشتر و بهتر زنده بماند، جوشش خون آن حضرت و قدرت انگیزش، انقلاب آفرینی و سازندگی آن نیز بیشتر است. از همین رو همه امامان(ع) و اولیای دین بر بزرگداشت آن تأکید نموده اند. علاوه بر آن که یکی از عوامل انگیزش گریه و عزاداری شدت مظلومیت است که در واقعه کربلا مظلومیت امام حسین(ع) و خاندان پیامبر(ص) در بالاترین شکل خود تجلی کرد و ظلم و قساوت دشمنان اهل بیت پیامبر در بدترین شکل خود به نمایش گذاشته شد.

در روایتی از امام صادق(ع) آمده است: «... لایوم کیومک یا ابا عبدالله یزدلف الیکن ثلاثون آلف رجل یدعون انهم من امه جدنا محمد(ص) و ینقلون دین الاسلام فیجتمعون علی قتلك و سفک دمک و انتهاک حرمک

ای ابا عبدالله [مصیبت] هیچ روزی مانند روز تو نخواهد بود سی هزار نفر به سوی تو هجوم می آورند ادعا می کنند که از امت پیامبرند و خود را به دین اسلام منتسب می کنند [اما] برای کشتن تو و ریختن خون تو و بی احترامی به خاندان تو جمع می شوند».

امام حسین(ع) علت قیام خود را چه می دانست؟

امام حسین(ع) علت قیام خود را این گونه بیان می فرماید: همانا من از برای تجاوز و طغیان و خودداری از قبول حق و برای فساد و ستم بیرون نشدم، بلکه برای اصلاح امور امت جدّم محمد (ص)، می خواهم امر به معروف و نهی از منکر کنم و بر سیره و روش جدم پیامبر و پدرم علی بن ابیطالب بروم. او علت قیام و برنامه کار خود را در چهار ماده اعلام کرد:

۴- اصلاح امور امت

۲- امر به معروف

۳- نهی از منکر

۴- پیروی از روش جدش پیامبر (ص) و پدرش علی (ع)

امام حسین (ع) که ناظر اوضاع ناهنجار اجتماعی و سیاسی مسلمین و نیز غارت بیت المال بود، علاوه بر آنکه مانند یک فرد از مسلمانان، تکلیف داشت امر به معروف و نهی از منکر نماید، از نظر مقام و موقعیت و محبوبیت خاصی که در بین مسلمین داشت، تکلیفش سنگین تر بود.

منبع: (پرتوی از عظمت امام حسین (ع)، آیه الله لطف الله صافی گلپایگانی)

چطور باید به امام حسین (ع) متوسل شد؟

گفتنی است مبنای توسل واسطه بودن آنان میان ما و خداوند است و بهترین و حقیقی ترین نوع توسل واسطه قرار دادن سنت و سیره عملی آنان به منظور رسیدن به قرب الهی است. توسل روح تشیع است. شیعه یعنی پیروی از اهل بیت (ع) و پیروی ، ارزنده ترین نوع توسل است. باید بکوشیم آنان را وسیله و الگوی خود در زندگی قرار دهیم و از کلام و رفتار آنان درس زندگی بگیریم و پیرو راستین آنان باشیم.

در مورد معنای عرفی توسل برای رسیدن به خواسته ها هم می توان با هدیه دادن صلوات به روح ایشان و یا خواندن دعای توسل و یا زیاراتی که مربوط به امام حسین (ع) است به ایشان متوسل شد و بر پای مجلس روضه امام حسین (ع) توسل به آن بزرگوار است. البته توسل به اولیای دین، نیازمند لفظ و کلمات خاصی نیست بلکه با هر زبان و کلمه ای می توان به این انوار تابناک متوسل شد و حتی می توان در خلوت دل و با دهان بسته به آنها متوسل شد و حاجت و نیاز خود را بر آنها عرضه داشت و برآورده شدن آنها را از خداوند به واسطه آبرو و مقام آنها درخواست نمود.

چرا در فرهنگ شیعه همیشه حزن اندوه و عزاداری حاکم است؟

۱. البته در فرهنگ شیعه اعیاد بزرگی وجود دارد مانند روز تولد چهارده معصوم (ع)، عید سعید غدیرخم، عید قربان، عید فطر، مبعث و... همه روزهای شادمانی و سرور است.
۲. اگر متعهدان به فرهنگ شیعی، سرور و شادمانی خود را به صورت عزاداری علنی نمی‌کنند، اشکال از فرهنگ نیست بلکه پیروان فرهنگ، این کوتاهی را کرده‌اند.
۳. در فرهنگ اسلامی، به همان اندازه که به سوگواری بر اهل بیت (ع) تأکید شده است، به سرور و شادمانی نیز توصیه شده است و حتی در کلمات و جملات گوناگونی، به شادمان کردن دیگران امر شده است. رسول خدا (ص) به شادمان کردن فرزندان یتیم مؤمن، کودکان و مؤمنان دستور داده‌اند. آن حضرت در حدیث زیبایی فرموده‌اند: «کسی که مؤمنی را شادمان کند، مرا شادمان کرده است و هر که مرا شادمان کند، خداوند را شاد کرده است» (منتخب میزان الحکمة/صفحه ۲۴۹)
۴. یکی از دلایل غالب بودن عزاداری بر سرور و شادمانی در فرهنگ شیعی، ظلمی است که به اهل بیت (ع) رفته است، ظلمی که نمی‌توان در تاریخ، برابری برای آن پیدا نمود. از این رو، بدیهی است که در حد ظلم عظیمی که بر امامان معصوم (ع) رفته است یاد کرد مظلومیت آنان در قالب سوگواری، مرثیه و روضه‌خوانی گسترده‌تر از شادمانی باشد و در این میان از آنجا که ظلمی که به

ادامه مطالعه برای پنج شنبه ۱۳۹۶/۷/۶:

سیدالشهدا (ع) شده، از ظلم‌های دیگر به امامان (ع) برتر و عمیق‌تر بود، ذکر مصایب آن حضرت بیشتر و فراگیرتر است.

به چه دلیل روز تاسوعا را متعلق به حضرت ابوالفضل (علیه السلام) می‌دانیم؟

هیچ مدرک قطعی وجود ندارد که ثابت کند در روز تاسوعا جنگی بین اصحاب امام حسین (علیه السلام) و دشمنان اتفاق افتاده باشد یا شخصی از طرفین کشته شده باشد، بلکه طبق تاریخ‌های معتبر همه شهدا از جمله حضرت ابوالفضل (علیه السلام) در روز عاشورا شهید شدند. دلیل این که روز تاسوعا را متعلق به حضرت ابوالفضل (علیه السلام) می‌دانند، چند امر است:

- ۱- روز تاسوعا روزی بود که آب به طور کلی در خیمه‌ها نایاب شد و عطش اهل بیت (علیهم السلام) را بسیار آزار می‌داد و از آن جا که حضرت عباس در طول سفر، سِمَت سقایی اهل بیت (علیهم السلام) را دارا بود، از عطش آنها در روز تاسوعا بسیار رنج می‌برد. از این رو، روز سختی بر ایشان سپری شد. شیعیان نیز در این روز در طول تاریخ به یاد آن حضرت بوده و هستند.
- ۲- حضرت عباس دومین شخصیت شهدای کربلا بود. به همین جهت شیعیان، روز عاشورا را مختص امام حسین (علیه السلام) و تاسوعا را مختص حضرت عباس قرار داده‌اند تا به شخصیت آن دو بزرگوار ارج نهند و سایر روزهای دهه اول محرم را به نام شهدای دیگر نام‌گذاری کرده‌اند.
- ۳- این اختصاصات اعتباری است، کما اینکه در روضه خوانی‌ها هر روزی که به یکی از شهدا اختصاص می‌دهند، در حالیکه همه، روز عاشورا شهید شده‌اند.